

Vatandaşa Banknot Zulmü Neden Yapılıyor?

Günümüz Türkiye'sinde TL'nin anormal değer kaybına uğraması ve yüksek enflasyona rağmen, ihtiyaca uygun büyük rakamlı banknot basılmaması biz vatandaşlar için zulüm boyutuna gelmiştir! Kağıt para fiilen tedavülden kalkmış gibidir! Bir market veya pazar alışverişine çıktığımızda harcayacağımız günlük rakamlar dahi cüzdana taşınmaz tutarlara çıktı! Faiz pislighinin cebimize ve ticaretimize giren temas noktası kredi kartının bulaşmadığı işletme veya esnaf neredeyse kalmadı. Semt pazarı tezgahları ve taksiler de kredi kartıyla çalışır oldu.

Fiilen 500 ve 1.000 TL lik banknot basmayarak yapılan zorlamanın üzerine, 7.000 TL'yi aşan ödemelerin bankadan yapılma zorunluluğu ise meseleye tüy diken nihai garabettir! Allah'a ve Resulüne apaçık savaş açmakla eşdeğer olan faiz işletmeciliğine, bütün halkı göbekten bağlayan uygulamaları başımıza bela edenlerin, dindar veya dine saygılı olduğunu iddia etmesi de ayrı bir hüzün ve hezimet tablosudur!

200 TL'lik banknot ilk defa 1 Ocak 2009'da dolaşıma çıktığında gerçekten değerli ve yeterli idi! Tek bir 200 TL ile 4 gramdan fazla altın alınabiliyordu! Maaşı 1.355 TL olan bir hemşire kardeşimiz sadece 6 adet 200 TL banknot ve bozuk kalanı ile tüm parasını cüzdanına koyabiliyordu! Yine maaşı 2.587 TL olan bir Kaymakam yetkilimiz de en fazla 13 adet banknotla maaşını cüzdanına sığdırabiliyordu!

Şimdi bırakın Hemşire veya Kaymakam yetkilimizi, 17.000 TL asgari ücretle çalışan vasıfsız bir işçi kardeşimiz dahi maaşını cüzdanına sığdıramaz! 85 adet 200 TL'lik banknotu ancak bir çantayla taşıyabilirsiniz! Böyle bir cüzdan olabilir mi?

En az 500 ve 1.000 TL'lik banknotların acilen basılarak vatandaşın ve piyasanın sıkıntısının giderilmesi şarttır! İsrarla bundan kaçınılması da ekonomik bir zulüm ve halkı faiz çukuruna itelemenin ta kendisidir! Eğer 15 yılda bu kadar çok değer kaybeden bir paramız olmasın isteniyorsa, bunun çözümü de ABD doları gibi karşılıksız ve borca dayalı para basmak değil, doğrudan altına endekli ve hayali olmayan reel değerli para birimine geçmektir! Belli ki IMF ve Londra merkezli büyük tefecilerin dümen suyundan çıkmaya niyetiniz veya mecaliniz yok, bari vatandaşa değeri pula dönmüş banknot eziyeti

yapmayın artık! Çok şey mi istiyoruz? Nasıl olsa onların da dolar gibi bir karşılığı olmayacak ve bir süre sonra yetmeyecekler zaten. Hem ayrıca para kağıdından da büyük tasarruf etmiş olacaksınız!...

Doğruyu Söylemekle Doğruyu Yaşamak Aynı Şey Değildir!

Bediüzzaman Said Nursi'nin çok veciz bir ifadesi var: **“Senin üzerine haktır ki, her söylediğin hak olsun. Fakat her hakkı söylemeye senin hakkın yoktur.”** Buradaki düşünce yazımın başlığını önemli ölçüde kapsıyor. Eksik kalan kısımlarını da merhume mütefekkirlerimizden Alev Alatlının **“Her yasal hak, helal değildir!”** ifadesiyle kapatabiliriz. Şimdi bunları örneklerle biraz açalım isterseniz.

Patavatsızlık dediğimiz davranışlar, aslında söylenen söz doğru da olsa yersizliği ve bazen de hadsizliği tanımlamak için kullanılır. Fiziyonomi ilmine göre, etli ve dışa dönük dudaklı insanların patavatsızlığı belirgin özelliklerindedir. Burçlar açısından bakıldığında yay, koç, ikizler ve oğlak burcunda doğan insanların patavatsız olabilen karakterlere sahip oldukları bilinir.

Nispeten etli dudaklı ve ikizler burcundan birisi olarak, istemeden de olsa patavatsızlıklar yapabildiğimi itiraf etmem lazım. Her ne kadar kendimle mücadele etsem de bazen ipin ucu kaçıyor ve pişman olabileceğim sözler söylüyorum. Mesela geçmiş bir günde, muhafazakâr camianın sevip saydığı bir sunucu ağabeyimle şahsen tanıştırılma imkânım oldu. Kendisiyle tokalaşırken aslında iltifat etmek isterken çok iyi görüldüğünü sadece biraz kilo aldığını söylemiş bulundum. Anında olumsuz etkilendi ve alındığını hissettirerek iletişimi kapattı. Hâlbuki kırk yılın başında tanışmışken, üstelik cidden sevip sayıyorken, ne gerek vardı böyle filtresiz konuşmaya değil mi? Veleve ki göbeği çıkmış olsun, bana mı kalmıştı hatırlatmak? Doğruyu söylemek başka, her doğruyu ulu orta söylemek başka bir şeydir.

Kurumsal ve hukuksal düzlemde doğru gibi gözükken bir çok mesele haksız, zararlı ve kötü olabiliyor. Aklın, mantığın, İslam'ın karşı çıkmasına rağmen, boşanan erkeklerin eski hanımlarına ömür boyu ve her yıl mahkemeye otomatik artan süresiz nafaka, avukat ve yargı masrafı ödemesi maalesef yasal ama asla doğru ve helal değildir!

7 Ekim 2023'de Hamas mücahitlerinin bu kadar zulüm yeter artık diyerek, siyonist işgal devletine operasyon yapmasından sonra Filistinli Müslümanlara yönelik başlatılan katliam, vahşet, açlık ve insanlık dışı muameleler karşısında bütün İslam ülkeleri sınıfta kaldı, rezil ve zelil oldular! Türkiye'nin siyonist İsrail devletine olan ticareti kesilsin diye yapılan çağrılar aylarca karşılıksız kaldı. En sonunda ticaretin varlığı itiraf edilerek resmen sonlandırıldığı duyuruldu. Kağıt üzerinde israile doğrudan ticaret azaldı. Ama Gazze'de sağlam bir binası veya kurumu kalmayan Filistin devletinin, işbirlikçi Mahmut Abbas yönetimindeki yapısı ile ticaret patlaması yapılarak, israilin eksilen kalemleri kağıt üzerinde Filistin ticaretine aktarıldı. Sayın Ticaret Bakanımız da büyük bir pişkinlik içinde İsrail ile ticaretimizin bittiğini söyleyebildi. Bu sırada limanlarımızdan İsrail limanlarına doğrudan veya dolaylı şekilde her türlü malzemeyi taşıyan gemi seferleri hiç durmadı. İncirlik ve Kürecik üsleri gibi siyonist kalkanlarını susturmak ise akıllarına bile gelmedi! Azerbaycan petrolünün israile akmasına, diğer ülkelerden kovulan Siyonist gemilerin limanlarımıza rahatça gelmesine dur denilmedi! Söylenen şey doğru ama yapılan şey asla doğru ve haklı değildi.

Doğruyu söylemekle doğru olmak arasındaki farklardan birisi de alimlerin ilmiyle amel etme sorumluluğudur. Yoksa kitap yüklü merkeplerden bir farkları kalmadığını bizzat Allah'ı Teala bildiriyor. Yine hikmet-i ilahi gereği, bu konuda da sabıkası en bozuk olanlar yahudi alimler olduğu için Cum'a Suresi 5. Ayetinde şöyle hitap edilmiş: **"Tevrat'la yükümlü tutulup da onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerce kitap taşıyan merkebin durumu gibidir."** O yahudi alimleri ki kendilerine emredilen Tevrat hükümlerine uymadıkları gibi tahrif ederek değiştirdiler ve aslından uzaklaştırdılar.

Hülâsa; iki cihan serveri Resul'u Kibriya Hz. Muhammed Mustafa Efendimizin **"Beni bu ayetler yaşlandırdı!"** diye buyurduğu Hûd Suresi 112. ayetindeki **"Öyle ise emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Beraberindeki tövbe edenler de dosdoğru olsunlar. Hak ve adalet ölçülerini aşmayın. Şüphesiz O yaptıklarınızı hakkıyla görür."** İlahi uyarısı hepimiz için ölene kadar dikkate almamız gereken temel nasihatlerden birisi olarak kalmalıdır!

Yüce Allah bizleri ve idarecilerimizi, hakkı bilip hakkı yaşayanlardan, ilmiyle amel ederek kötülüklerden sakınanlardan ve kötülükle mücadele edenlerden eylesin! **Amin!...**

Sağlık Sistemimizi Çökerten Taşeronlaşma ve Kışkırtılmış Talep Sorunları

Ak Parti iktidarından önceki sağlık hizmetlerimizde kelimenin tam anlamıyla bir kast sistemi vardı. Sadece temel sağlık hizmetleri diyebileceğimiz 1.basamak sağlık kuruluşlarında nispeten adil ve geniş kapsamlı bir hizmet sunumu yapıyordu. Sağlık Ocağı, Sağlık Evi, Veremle Savaş Dispanseri gibi kuruluşlarımız halka en yakın ve ulaşılabilir sağlık hizmetini çoğu kere ücretsiz veya küçük katkı payları eşliğinde veriyorlardı.

Sağlıkta kast sistemi 2. ve 3. basamak sağlık kuruluşlarında uygulanıyordu. SSK, Bağ-Kur veya Emekli Sandığına bağlı olarak zorunlu gidilen hastaneler vardı. Üniversite Hastaneleri ayrı, bazı bakanlık ve devlet kurumlarının kendi hastaneleri ayrı takılıyordu. Sağlıkın patronu diyebileceğimiz bir kurum yoksa da ağırlık SSK'nın bağlı olduğu Çalışma Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı arasında paylaşılıyordu.

Sağlıkta dönüşüm programı ile 2. ve 3. basamak hastanelerin Sağlık Bakanlığı çatısında toplanması ve hizmet sunumunda ayrıcalıkları kaldırılması, oldukça doğru ve etkili bir karardı. Zaten bu kararın siyasi faydası Ak Partiyeye uzun yıllar hayat veren ana unsurlardan birisi oldu.

Her şey iyi giderken Ak Parti hükümetleri tarafından 2 stratejik hata yapıldı ve bunlar yüzünden sağlık sisteminin bütün ayarları bozuldu. Hizmetlere erişim zorlaştı ve kamuya yüklenen maliyetleri anormal yükseldi. Hatta bu hengame içinde "*Yenidoğan Çetesi*" gibi aşağılık çıkar gruplarının istismar edebileceği şartlar oluşturuldu.

İngiltere modeline benzer şekilde getirilen Aile Hekimliği sistemi; aslında çok iyi işleyen ancak, uzun süredir nüfus hareketine uygun yatırım yapılmadığı ve neredeyse kasıtlı olarak zayıf bırakıldığı için gerileyen 1. basamak koruyucu ve temel sağlık hizmetlerimizi, eskisinden çok daha kötü bir noktaya taşıdı. Türkiye'nin ekonomik olarak çok daha zayıf olduğu dönemlerde bile en ücra kesimlere ulaşan temel sağlık hizmetleri sayesinde yerinde çözüm sağlayan "sağlık evi", "sağlık ocağı" gibi kadim kurumları içdiş edildi.

Kamunun en öncelikli sorumluluklarından birisi olan temel ve koruyucu sağlık hizmetleri, aile hekimlerinin taşeron sağlık işletmeciliğine adeta terk edildi. Aile Hekimlerinin ekonomik mücadele içinde gider kontrolü, kira ve personel harcamaları gibi yıpratıcı şartlarda, etraflarında kurulan eczaneler ile etik dışı çıkar ilişkilerine zorlayıcı kirli bir atmosferde çalışmalarını zorladı. Aile Sağlığı Merkezlerinde görev alan sağlık meslek mensupları; mesleki haysiyet, istikrar ve iş güvencelerini yok eden, artık ekip liderinden çok acımasız patronları olan Sözleşmeli Hekimler tarafından istenmeyen şartlarda çalışmaya mecbur bırakılan "ASM Grup Elemanları" oldular! Eskiden Sağlık Bakanlığının şefkatli eli en ücra yerlerde bile kalıcı olarak hissedilebiliyorken, artık vatandaşlarımız sadece sayısal olarak paylaşılan, kotalar kadar muayene, aşı vb hizmet ile ancak takip edilen kalabalıklara döndüler. Halkımız gruplar halinde taşeron sağlık anlaşmalarına bağlandı!

Sağlık Ocağı sisteminde Hekiminden Çevre Sağlığı Teknisyenine kadar temel yelpazede gerekli sağlık meslek mensupları vardı. Sağlık Ocaklarının uydusu olarak kurulan Sağlık Evleriyle en ücra beldelere uzanan sağlık teşkilatı vardı. 2. ve 3. Basamak Hastaneleri rahatlatan, hem vatandaşın işini yerinde gören hem de hastaneleri gereksiz kalabalıktan koruyan sevk zinciri sistemi vardı. Bunların hepsini kaldırdılar. Yerine, daha çok raporlu ilaçları yazmakla yetinilen eskiye göre gerilemiş ve soğumuş bir ucube yapı bıraktılar.

Sağlık sisteminde 1. basamak hizmetlerin neredeyse kasıtlı olarak geri bırakılmasıyla, 2. ve 3. basamak hastaneler için "**kışkırtılmış talep**" faciası çıktı. Daha önce istese de hastane hizmetlerine kolaylıkla erişemeyen hastalar için neredeyse selam vermeleriyle yazılan MR, BT, USG ve Lab. Tetkiklerinde patlama yaşandı. Sayısal olarak bakıldığında Avrupa ve ABD modellerinin çok üzerinde seyreden cihaz ve tetkik sayılarımız rekorlar kırarak ilerledi. Sevk zincirinin yok edildiği, ek ödeme sistemiyle ameliyat gibi girişimsel işlemlerin resmen anormal teşvik edildiği bir ortamda, Sosyal Güvenlik Kurumuna

yüklenen sağlık harcamalarında astronomik artışlar görüldü.

Sağlık hizmetlerinin hastane kurmaktan ibaretmiş gibi algılandığı bu dönemlerde, bir başka çılgınlık da özel hastanelerin hızla yaygınlaşmasıyla peydah etti. Önce anormal teşvikler yapılarak her yerde pıtırak gibi kurdurulan özel hastanelerin, SGK anlaşmalarıyla müşteri ve kar maksimizasyonları sağlandı. Sonra sağlık giderlerinin suistimal ve talep patlamalarıyla kontrolden çıktığını gören hükümetin zorunlu bir kararı ile anlaşmalar/ fiyatlar/fark katsayıları azaltıldı ve özel hastanelere fetret dönemi yaşatıldı. Küçük sermaye hastaneleri ya kapandı veya büyük gruplara satıldı. Daha sonra SGK anlaşmaları tekrar genişletilerek, özel hastanelerin yeniden parlak gelirlere kavuşması sağlandı. Ama bu kez de ruhsat kısıtlaması yapılarak, hastane ruhsatları İstanbul taksi plakaları gibi karaborsa malzemesine dönüştürüldü. Sağlık Bakanı olarak her türlü imtiyazdan faydalanan hastane patronları veya siyasi yakınlığı olan sermaye grupları dışında büyüüp serpilebilen fazla özel hastane grubu kalmadı. Tam bu noktada oluşan gri alanları acımasızca sömüren ve insanları bilerek öldürebilecek kadar canavarlaşan "Yenidoğan Çetesi" gibi kirli örgütler üredi. SGK'nın ve vatandaşların sistematik olarak soyulma fırsatları verildi.

Kamu Hastanelerinde profesyonel yöneticilik denemesi ve şehir hastaneleri modeliyle alınan olumlu ve olumsuz sonuçlar ayrı birer yazı konusu olduğundan burada pas geçiyorum. Ancak 1 basamakta yapılan sağlıkta taşeronlaşmanın 2.ve3. basamak hastanelerinde kamuda şirketleşme modeli ile kamu özel iş ortaklığının kullanıldığı şehir hastanelerinde denendiğini söyleyebiliriz. Kamuda şirketleşme modeli teori ve pratik uyumsuzluğundan, şehir hastanelerinde ise kamu aleyhine anormal şartlardan dolayı sürdürülemez olduğu anlaşıldı. Nitekim Sağlık Bakanlığı da artık son projelerinde tamamen kamu sermayeli şehir hastaneleri modeline geçti.

Sadece durum tespitiyle kalmamak için, yapılması gerekenleri önerecek olursak;

1-Sözleşmeli taşeron temel sağlık hizmetleri uygulamasına son verilmelidir. Aile Hekimleri dahil bütün sağlık personeli resmi kadrolarında istihdam edilmeli ve bina, yakıt, doğalgaz gibi dertler ile muhatap edilmemelidir.

2-Sağlık Ocağı sistemi gibi, içinde hekim dışında diş hekimi, sağlık memuru, hemşire, ebe, psikolog, diyetisyen, ağız diş teknisyeni, lab. teknisyeni gibi temel branşların olduğu 1. basamak butik sağlık kurumları yaygınlaştırılmalı ve sağlık ocağı hekimlerin rapor ve reçete yetkileri genişletilmelidir.

3-Hastanelere gidiş için acil hizmetler dışında sevk zinciri zorunlu tutulmalıdır. Sevk zincirine uyum ilk muayenede çözüm odaklı olunmalı, keyfi gidişlerde yüksek katkı payı gibi yaptırımlar konulmalıdır. Nüfusu kalabalık yerlerde 1. basamağa destek verecek semt poliklinikleri ile branşlara özel ihtiyaçlar karşılanmalıdır.

4-Özel hastanelerin SGK anlaşmaları iyice daraltılmalı, kamudan hasta sevkıyatı sıkı takibe alınmalıdır. Özel hastanelerin sağlık turizmine yoğunlaşması teşvik edilmelidir. Özel hastane ruhsatlarındaki anormal kısıtlar kaldırılarak sağlıkta tekelleşmeye son verilmelidir.

SÜDGE Yönetmeliği ve Uygulaması Çalışma Hayatına Zarar Veriyor!

SÜDGE Sürücü Davranışlarını Geliştirme Eğitimi

14.09.2004 tarihli Resmî Gazetenin 25583. Sayısında yayımlanarak yürürlüğe giren SÜRÜCÜ DAVRANIŞLARINI GELİŞTİRME EĞİTİMİ (SÜDGE) YÖNETMELİĞİ ve uygulamasının, bugüne kadar yüzbinlerce insanımıza zarar verdiği, amacına hizmet etmediği, çok ağır şartları, pahalılığı ve ulaşım zorluğu nedeniyle; özellikle mesleği ve aile geçimi sürücülük üzerine olan vatandaşlarımıza ayrı bir eziyet aracına dönüştüğü görülmüştür!

Yönetmelikte “2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 48 inci maddesine göre ikinci defa geçici olarak sürücü belgeleri alınan sürücülere sürücü davranışlarını geliştirme eğitimi verilmesi, bu eğitimi verecek birimlerin açılması ve faaliyetleri ile ilgili usul ve esasları belirlemektir.” Şeklinde tanımlanan amacının hayatın akışına uymadığı ve aleni zarar kaynağı olduğu açıktır.

Yasada atıf yapılan “uyuşturucu veya uyarıcı maddeleri almış olan sürücüler ile alkollü olan sürücülerin” SÜDGE kapsamında verilmeye çalışılan eğitimle gelişmesi mümkün değildir. Ancak SÜDGE yönetmeliğinin çok ağır ve adeta ikinci bir cezalandırma modeli gibi işletilmesi nedeniyle korku ve endişe kaynağı olarak kaçınma etkisi öne çıkmaktadır.

SÜDGE ile ilgili sıkıntılar 2 ana grupta değerlendirilebilir:

SÜDGE için yetkilendirilen kurumun uygunsuzlukları.

- SÜDGE için görevlendirilen Sağlık Bakanlığının eğitim nosyonu oldukça sınırlıdır ve sürücüler için doğru kurum değildir.
- SÜDGE eğitimi veren sağlık personelinin asli görevleri eğitim değildir! (Madde 6 — Sürücü Davranışlarını Geliştirme Eğitimi; psikiyatri uzmanları, pratisyen hekimler, psikologlar ve trafik eğitimcileri verir. Eğitimci psikiyatri uzmanları, pratisyen hekimler ve psikologlar, Bakanlıkça eğitime tabi tutulur ve kendilerine sertifika verilir.)
- SÜDGE'nin Sürücü Kurslarının da bağlı olduğu Milli Eğitim Bakanlığı denetiminde ve yine Sürücü Kurslarında özel yetkili eğitimciler tarafından verilmesi gerekir.

SÜDGE Kurslarına fiili erişim, maliyet ve uygulama zorlukları.

- 2024 yılında 10.100 TL alınan kurs bedeli özellikle çalışamaz durumda bırakılan insanlar

için ağır bir yük ve ayrı bir cezadır.

- SÜDGE kursu almaya zorlanan binlerce kişiye karşılık, her şehirde İl Sağlık Müdürlüğü tarafından sadece 1 yerde SÜDGE kursu açılarak, en fazla 12 kişi ile sınırlı tutularak, insanların yıllarca SÜDGE sırasında perişan edilmesine neden olunmaktadır. (*Madde 8 — Eğitime alınacak sürücü sayısı bir eğitim seansı için en az 4 kişi en fazla 12 kişidir.*)
- 4 ile 6 gün yapılan kursların sadece hafta içi mesai saatlerinde ve her hafta yalnız 1 gün olarak, 1,5 aya uzatılan uygulaması gereksiz uzunlukta ve fiilen başka bir işte huzurla çalışamaz kılmaktadır. (*Madde 9 — Eğitim programı süresi en az 24 saattir. Program günde en fazla 6 saat haftada 1 gün olmak şartı ile en az 4 haftada tamamlanır. Eğitimcilerin önerileri doğrultusunda Müdürlük tarafından eğitim programı uzatılabilir.*)
- Bir yakının vefatı, raporla ispatlanan ağır bir hastalık veya kaza gibi mücbir haller asla kabul edilmemekte, 1 gün bile katılım sağlanamazsa bütün SÜDGE dönemi iptal sayılarak para ödemesi yanmakta ve yeniden sıraya girme zorunluluğu dayatılmaktadır. (*Madde 12 — Eğitim programına hangi sebeple olursa olsun kesintisiz devam edilmesi esastır. Herhangi bir nedenle eğitim programından ilişkisi kesilen sürücüler bir sonraki eğitim programına kayıtlarını yaptırmak şartıyla yeniden devam edebilirler.*)

Yukarıda özetlenen sorunlar nedeniyle SÜDGE uygulaması insanlarımız için tam bir eziyet ve ikinci, üçüncü cezalandırma aracına dönmüştür. Asli ceza süreleri biten binlerce sürücümüz sırf SÜDGE kurslarında yer bulamadığı, bulduğu vakit en ufak bir sorunda hakkının yandığı bir uygulama ile hayatından bezmekte, işine dönemediği için kendisiyle birlikte geçiminden sorumlu olduğu ailesinin de mağdur olmasına vesile olduğu için sosyal buhranlar yaşamaktadır. SÜDGE'nin bu hali ile sürdürülebilir ve amacına uygun fayda sağlaması mümkün değildir. SÜDGE Yönetmeliği, adeta vatandaşa nasıl eziyet edilir düşüncesiyle hazırlanmış gibidir.

SÜDGE Eziyetinin bitirilmesi için önerilerimiz:

SÜDGE yönetmeliğinin uygulamasında Sağlık Bakanlığı yerine Milli Eğitim Bakanlığı sorumlu olmalıdır.

SÜDGE eğitimlerini zaten alanında yetkili olan Sürücü Kursları vermeli, eksik olan eğitimci personel için Milli Eğitim Bakanlığı sertifika programı açmalıdır.

Sürücü Kurslarının yetersiz görülmesi halinde alternatif kurumlar, her il ve ilçede yaygın olarak bulunabilen üniversitelerdir. Milli Eğitim Bakanlığının yetkilendirdiği üniversiteler bünyesinde SÜDGE kursları açılarak, yaygın ve hızlı şekilde verilmesi sağlanabilir.

SÜDGE kurs ücretleri düşürülmeli, asgari ücretin 1/3 oranını aşmaması gibi kıstaslar getirilmelidir.

Yönetmelikte düzenleme yapılarak; katılım sayısı, kurs merkezlerinin yaygınlığı, mücbir hallerde esneklik, hafta sonları veya akşam programları şeklinde erişim kolaylıkları eklenmelidir.

Vatandaşlarımızı geliştirmesi, sağlığını ve hassasiyetini yükseltmesi beklenen SÜDGE'nin ağır bir eziyet aracı olmaktan kurtarılması ve amacına hizmet etmesi sağlanmalıdır.

Asgari Ücretle İlgili Kapsamlı Reform Şart Olmuştur!

Eylül 2024 itibarı ile net 17.002 TL olan asgari ücret ile değil geçinmek, yaşamak dahi imkânsız derecede zorlaşmıştır. Asgari ücretin ne kadar dramatik bir değer kaybına uğradığının en güvenilir delili altın alım gücü karşılaştırmasıdır. 2002 yılında oldukça sıkıntılı ekonomik şartlara rağmen, bir asgari ücretle 2,2 Cumhuriyet altını alınabiliyorken, şu anda ancak 0,91 Cumhuriyet altını alınabilmektedir. Reel olarak bütün çalışanların en az 1,3 Cumhuriyet altını kaybı her ay yaşanmaktadır. Ak Parti Hükümetinin bu gerçeği gizlemek üzere sürekli dolar karşılığı karşılaştırmasında bulunması ise siyasi kurnazlıktan öte bir durum değildir. Çünkü doların kendisi de karşılıksız basılabilen güvenilirmez ve enflasyonla değer kaybı yaşayan bir finansal enstrümandır. TL'den farkı ise enflasyon karşısında daha yavaş değer kaybetmesidir.

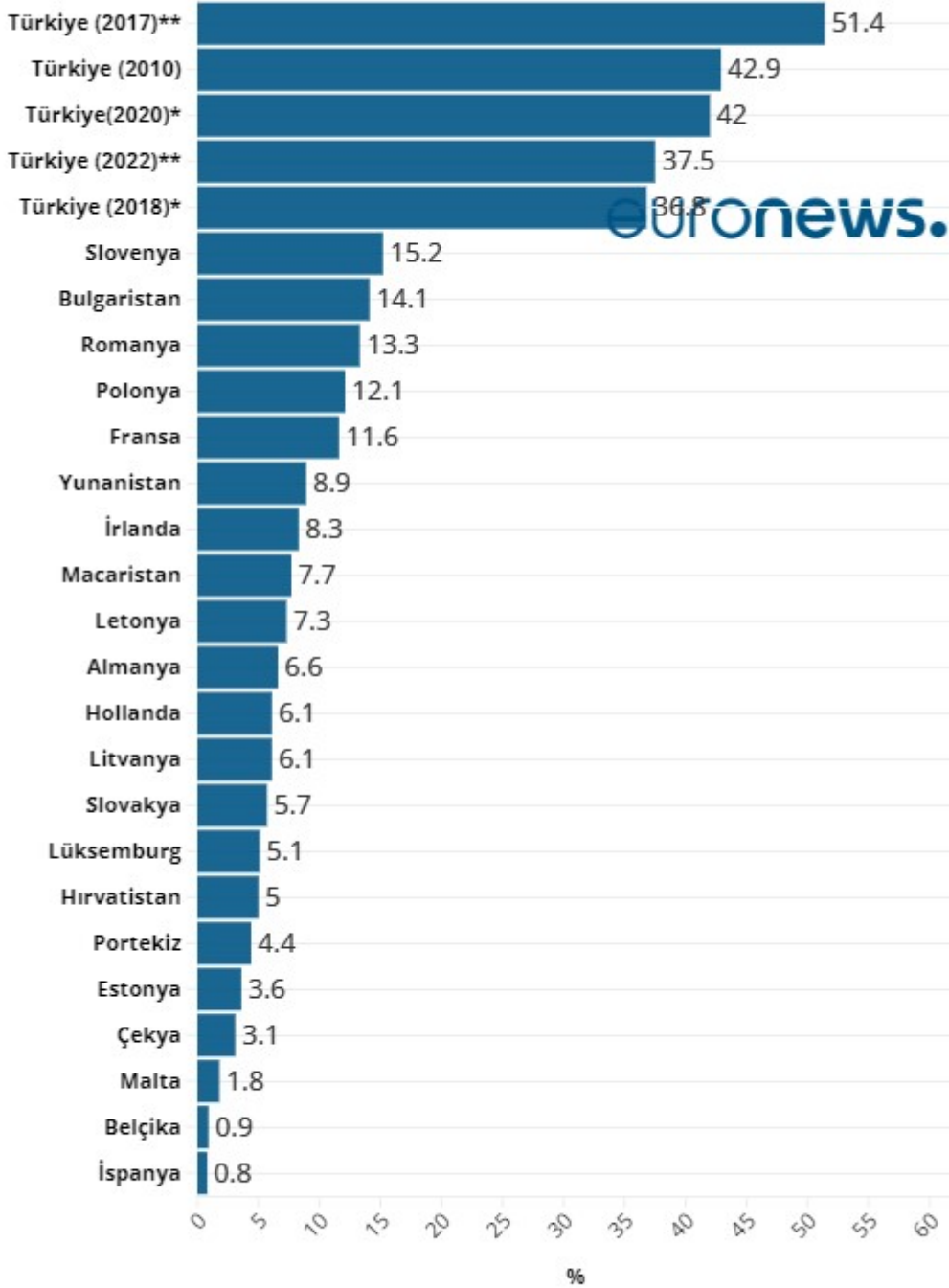
Asgari ücrette reform yapılma gereğinin tek nedeni fiili değer kaybı değildir. Bu değer kaybına rağmen asgari ücretin özellikle kamu dışında kalan alanlarda neredeyse standart ücret seviyesi olarak merkeze oturduğunu görüyoruz. Nitekim DİSK Araştırma Raporunda özel sektörde çalışanların %60'ının asgari ücretin en fazla %20 üzerinde veya daha altında maaş aldığı ortaya konulmuştur. Euronews haber sitesinde yayınlanan bir grafikte (Şekil 1) ise asgari ücretin %5 fazlasının altında çalışanları oranı açısından Türkiye açık ara birinci olarak yaşanan sefalet çizgisini %37,5 oranıyla göstermiştir.

Türk-İş Ağustos 2024 raporuna göre; dört kişilik ailenin aylık gıda harcaması tutarının (açlık sınırı) 19.271 TL, gıda ile birlikte diğer tüm temel harcamaları için haneye girmesi gereken toplam gelir tutarının (yoksulluk sınırı) ise 62.772 TL, bekâr bir çalışanın aylık yaşama maliyetinin ise 24.962 TL'ye yükseldiği görülmektedir. Özellikle büyükşehir şartları ve kira giderleri dikkate alındığında asgari ücret seviyesinin ne kadar düşük kaldığı daha net anlaşılacaktır.

Asgari ücret açısından tabloyu daha da kötüleştiren diğer bir neden ise Türkiye'de önemli bir kesimin asgari ücretin altında gelire yaşamak zorunda kalmasıdır. Kayıt dışı çalışanların %83'ü asgari ücretin altında maaşa katlanmak zorunda kalmıştır. Kısmi çalışma vb. nedenlerle asgari ücretin altında geliri olan çalışanların oranı yaklaşık %33,8 olmuştur. Kamu tarafında dahi asgari ücretin altında ve birçok haktan mahrum şekilde çalıştırılan tahminen 200 binden fazla personel bulunmaktadır. Ekders ödemesi altında toplanan ücretli öğretmen, usta öğretici, fahri Kuran öğreticisi, Aile Bakanlığı ekdersli meslek elemanları ve hatta Gençlik ve Spor Bakanlığı EYS Antrenörleri gibi çok sayıda kuruma dağılmıştır. Sadece Milli Eğitim Bakanlığında neredeyse 20 yıldır sürekli istihdam politikasına dönüşen 90 bin civarında ücretli öğretmen bulunmaktadır.

Asgari ücretin yüzde 5 fazlasının altında çalışanların oranı (2018)

(Türkiye verilerinin tanım, hesap ve kaynakları farklı olduğundan karşılaştırmalarda buna dikkat ediniz)

Kaynak: Eurostat, SGK & DİSK-AR • (Türkiye'nin sadece 2010 verisi Eurostat'a aittir ve AB ile kıyas edilebilir. Eurostat, 10'dan fazla işçi çalışan firma verilerini kapsıyor. SGK'ya dayanan 2018 ve 2020 verileri tam olarak "asgari ücret" alanları gösterir.)

euronews.

Şekil 1: Avrupa'da Asgari Ücret Karşılaştırması

Geldiğimiz durum itibarı ile asgari ücret fiilen ortalama ücret haline dönmüştür. Toplumun sosyal ve ekonomik refahını giderek yok eden bu soruna çok yönlü reform yapılma zamanı çoktan gelmiştir.

Asgari ücretle ilgili çözüm ve iyileştirme çalışmalarında yer alması gerektiğine inandığımız önemli hususlar şunlardır:

Asgari ücrete zorunlu yıllık kıdem katsayısı getirilmelidir. Net asgari ücretle çalışma süresi en

fazla 2 yıl ile sınırlandırılmalıdır. 2. yıldan itibaren her yıl için maaş çarpanında belli oranlarda zorunlu yükselme standart hale getirilmeli ve kamu tarafından takip ve denetimi sağlanmalıdır. Süresi dolmadan işten çıkarma, kayıt dışı çalıştırma gibi kurnazlıklara karşı etkili denetim ve cezalandırma sistemi uygulanmalıdır.

Kamuda ekders adı altında sürekliliğe dönüşen istihdama kısıtlama getirilmeli ve çok özel ve geçici şartlara tabi tutularak uygulaması zorlaştırılmalıdır.

Asgari ücretin üstünde maaş aldığı halde SGK'nın haksız maaş bağlama politikaları yüzünden mağdur edilen ve primini tam yatırmaktan kaçınan çalışanlar için tatmin edici teşvikler, yüksek prime yüksek maaş garantisi getirilmelidir.

Alacaklının icra takibi, boşanmış kadınlarda süresiz nafakanın kesilmemesi isteği gibi nedenlerle kayıt dışı çalışanlara karşı daha etkili sorgulama ve tespit yöntemleri getirilmelidir.

Kamuda karşılığı olan kariyer mesleklerin (hemşirelik, mühendislik, öğretmenlik gibi) özel sektörde asgari ücretle istihdam edilmeleri yasaklanmalı, özel sektör kariyer mesleklerinin maaşı en az kamudaki en düşük derece karşılıkları kadar olmalıdır. Daha düşük meslek çalışanı kaydı yapılması sistemselsel olarak önlenmelidir. Yıllar içinde kıdem katsayısı uygulaması özel sektörde kariyer meslekleri için de yapılmalıdır.

Türkiye Varlık Fonu'nu Anayasamıza Uymaya Davet Ediyorum!

Sigorta şirketleri üzerinden yurt dışına aktarılan sermayemiz konusunda araştırma yaparken, Türkiye Varlık Fonu'nun (TVF) portföyünde bulunan 2 lisans dikkatimi çekti ve önce bu konuda yazmaya karar verdim.

Türkiye Varlık Fonu'nda 7 sektöre dağılmış 31 şirket ve 2 lisans görülüyor. TVF'ye 2017 yılında 49 yıllığına devredilen 2 lisans ve konuları şunlar:

1-Nakit Karşılığı Şans Oyunları Lisansı. Kapsamı: Karşılığı nakit olmak üzere oynatılan Piyango, Hemen-Kazan, Sayısal Loto, Şans Topu, On Numara ve Süper Loto oyunları ile ilgili mevzuat çerçevesinde izin verilebilecek benzer şans oyunları.

2-At Yarışı Düzenleme ve Bahis Kabul Etme Lisansı. Kapsamı: Yurtiçinde at yarışları düzenleme, yurtdışında ve yurtdışında düzenlenen at yarışları üzerine bahis kabul etme hak ve yetkileri.

Yani bu iki lisansta KUMAR pisliği hakkında! Kumarın bir pislik ve terk edilmesi gereken kebaire günahlardan birisi olduğunu bizzat Yüce Allah haber veriyor!: *“Ey iman edenler! (Aklı örten) içki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz. Şeytan, içki ve kumarla, ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak; sizi Allah’ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyor musunuz?”* Maide 90-91

Kumarın vatandaşlarımız için uzak durulması ve korunulması gereken bir pislik olduğunu Anayasamız da tescil etmiştir. Anayasanın 58. maddesinde *“Devlet, gençleri alkol düşkünlüğünden, uyuşturucu maddelerden, suçluluk, kumar ve benzeri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten korumak için gerekli tedbirleri alır.”* ifadesi yer aldığına göre, Devlet akli da kumarın ne derece zararlı ve tedbir alınması gereken bir kötülük olduğunun gayet farkındadır!

Bir kumar çeşidi olan piyango başına MİLLİ ifadesinin getirilmesi pislik olduğunu gizlemez ve meşrulaştırmaz! Milli Piyango’nun tarihçesine baktığımızda, Osmanlı döneminde sosyal yardım ve devlete gemi alınması gibi amaçlarla ve bağış kaynakları üzerinden başladığını, zamanla bildiğimiz kumar pisliğine dönüştüğünü görüyoruz. O yüzden kimse milli önadını aldı diye kumar pisliğinin meşruluğunu iddia etmesin lütfen!

Dini ve hukuki olarak kumarın kötülük ve zararları sabit iken, TVF’nin bu konudaki iki ana lisansı işleterek hem meşru gelirlerimizi mundar etmesine, hem de vatandaşlarımızın bu pisliğe çekilmesine doğrudan destek vermesine ne diyebiliriz?

Kumar pisliği ile mücadele edilmesi gerekirken, TVF’nin lisansları ile ilgili web sayfasında *“TVF, portföyündeki lisanslar aracılığı ile Türkiye’nin bu alandaki potansiyelini uluslararası örnekler doğrultusunda geliştirmeye yönelik adımlar atar.”* diye yazmasını nasıl anlamalıyız?

TVF yönetimi kumar sektöründe genel yetkili lisans sahibi olarak, % 2,1 lik alanı doğrudan yönetiyor! Geri kalan %98’i temsil eden yerli ve yabancı odaklara alt işletme lisansları vererek, kumar pisliğinin daha da yaygın bir sömürüye dönüşmesine çalışıyor! Türkiye’nin kumar alanındaki potansiyelinin, özellikle gavur memleketler kadar yükselmediğine hayıflanıp geliştirmeye çalışıyor! Yani kumar yüzünden yıkılan ocakları, kaybolan helalinden kazanma azmini ve içi boş umut tacirliğini daha da çoğaltmak istiyor! Her yılbaşına doğru piyango gişelerinde uzayan kuyukları yetersiz bularak daha da arttırmak istiyor!

TVF anayasanın açık bir emrine ve ödevine rağmen, sırf kamuya gelir kazandırmak gibi bir nedene sığınarak nasıl karşı durabilir? Amaca hizmet eden her yol mubahmış gibi siyaset üretmek doğru mudur? Kumarın zararlı ve kötü bir alışkanlık olduğunu kimse inkar edemez. Ama ne yapalım ki oynayan ve oynatarak para kazananı çok bari kayıt altında yaptırılım da devletin kasasına da para girsin sığılığı ile yol alınacaksa, bunun sonu sıkışınca uyuşturucu ticareti ve diğer suç konusu eylemlere de ruhsat vermeye gitmez mi?

Haram yoldan, milyonlarca kişinin bir düzenbazlık çarkı içinde sömürüldüğü ve kaybederken asla razı olamadığı paralarından sağlanan gelirden, Devlete ve Millete hayır gelir mi? Görünüşte sağlanan bu zehirli gelirlere karşılık, sosyal ve ekonomik olarak maruz kaldığımız zararın büyüklüğünü idrak edecek ferasette Devlet Adamlarımız neden yok?

Sayın CB ve Ak Parti'nin gelmiş geçmiş Bakan ve Vekilleri, bu TVF'yi kurarken üstlendikleri kumarcılık vebalinin hesabını Millete olmasa da Allah'a verebilecekler mi? Ya biz seçmenler? 4-5 yılda bir verdiğimiz oylara dayanarak yapılan böyle icraatların hesabını verebilecek miyiz? Hiç oy kullanmamayı seçenek olarak düşünsek bile vebalden kurtulamayız! Çünkü, zulüm yapılırken sessiz ve tarafsız kalmak da zulme ortaklıktır! Bu şartlar altında, en azından konuşma ve sorgulama, denetleme görevimizi yapmalıyız! Çünkü itimat denetime mani değildir ama denetimsizlik hataya ve yolsuzluğa kapı aralar!

TVF'nin batık inşaat şirketlerini kurtarma operasyonları da gündeme gelmişti. Ama kumar lisansları bu kadarlık bile konuşulmadı! Alkol kullanan veya şüphelisi olan sürücülere gösterilen gaddarlığın üçte biri bile kumara ve kumar simsarlarına karşı mücadelede ortaya konulsa, çok şeyler fark ederdi! E-posta kutularımıza yığınla gönderilen Türkçe içerikli online kumar sitelerinin reklamlarını silmekten ve engellemekten hepimize gına geldi. Ama sağ olsun **Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu** BTK'nın böyle bir derdi yok demek ki! Olsaydı resmi izinli olanların dışında, **Sanal Özel Ağ** bağlantısı VPN'siz erişilebilen bu kadar çok sayıda kaçak kumar sitesi yayın yapabilir miydi? Neden engellenmiyorlar? Kimler besleniyor bu pislik kaynağından bilen, gören, duyan var mı?

Anayasa Değişikliği Yapılacaksa İstediklerimiz ve İstemediklerimiz Nelerdir?

Her ne kadar ülkemizin çok daha acil ve önemli sorunları olsa da Hükümetin anayasa değişikliğini ısrarla gündeme getirmesinden kaçınmanın pek mümkün olmadığını görüyoruz. Bu nedenle akıntıya karşı kürek çekmek yerine, doğru hedefe dümen kırmamanın şuurunda olmak ve mümkün olduğu kadar hayırlı gelişmelere yöneltmek arzusuyla bu yazıyı kaleme alıyorum. Hukukçular gibi yapısal açıdan değil, duyarlı bir vatandaş ve akademisyen nazarıyla yaklaşıyorum.

İsrarla yeni anayasa denilse de aslında hiçbir anayasa yeni kalmıyor. Darbe dönemlerinde yapılan

büyük revizyonların dahi zaman içinde önemli ölçüde değiştirildiğini biliyoruz. Sırf değiştirmiş olmak için baştan sona farklı bir anayasa yazmak için ne toplumsal mutabakatın ne de siyasi olgunluğun gelişmediğini düşünüyorum. Çünkü görüş alınan STK'lar belli ve aşırı taraflı, iktidar kısmı son ana kadar gizli saklı, muhalefet tarafı her şeye hayır keskinliğinden bir türlü kurtulamıyor. Bu şartlar altında, toplumun önemli bir kısmının duygu ve düşüncelerine, temel değerlerine aykırı olsa da çok sayıda düzenlemenin umarsızca yapılageldiğini, yapılmasını istediklerinin de sürekli göz ardı edildiğini izledik.

Anayasa değişikliğinde yer almasını istediklerimiz:

1- 2010 yılında Anayasanın 10. maddesindeki "*Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür.*" cümlesinin arkasına eklenen "*Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz.*" cümlesi ile buz gibi ayrımcılığın, kanunlar nezdinde erkek düşmanlığının, sapkın içerikli toplumsal cinsiyet dayatmalı İstanbul Sözleşmesinin önü açılmıştır! Kamu tarafında hem kadın-erkek eşitliği denilip hem de açıkça kadından tarafa anormal bir yapılanmaya neden olan bu ifade çıkarılmalıdır!

2- Sürekli istismar edilen ve darbelere dayanak tutulan laiklik ilkesinin ne demek olduğu anayasal metinde yer almalı, din ve vicdan hürriyeti kapsamında devletin dine ve dinini yaşama hakkına olan mesafesi tanımlanmalıdır.

3- Ailenin tanımı yapılarak erkek ve kadının evliliği ile çocuklardan oluşan çekirdek yapısı 41.madde içinde yer almalıdır. Eşcinsel evliliğin, eşcinselliğin reklam ve propagandasının yasaklığı açıkça yazılmalıdır. CEDAW sözleşmesinden sonra dayatılan Toplumsal Cinsiyet Roller Eşitliği sapkın düşüncesinden yola çıkılarak yok edilen "aile reisliği" modeli geri getirilmeli, insani olarak kadın -erkek eşitliği temelinde fakat aile içindeki doğal rolleri özelinde sorumluluk, hak ve yetkilerinin farklılığı sosyal ve kültürel değerlerimize uygun olarak işlenmelidir.

4- 80 Darbesi sonrasında ABD'nin Türkiye'deki nüfus gelişimine ket vurmak için dayatmasıyla Anayasanın 41.maddesine sokulan "*Devlet, ... aile planlamasının öğretimi ile uygulanmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır, teşkilatı kurar.*" ifadesi derhal çıkarılmalıdır. Nüfus büyüme hızımızın eksi değerlere düştüğü, toplumun hızla yaşlandığı bir süreçte aile planlaması denilen nüfus karşıtı ödevlerin Anayasamızda yer alması makul değil, zararlı bir haldir!

5- Ak Parti döneminde 2004 yılında Anayasanın 38. maddesine eklenen "*Ölüm cezası ve genel müsadere cezası verilemez.*" ifadesi değiştirilerek her türlü şüpheden uzak şekilde delillerle ispatlı haksız cinayetlerde, çocuk tecavüzleri ve silahlı terör eylemlerinde idam cezasının gelmesi sağlanmalıdır. Ayrıca mala ve bedene kasıtlı zarar verenler için fiilen kısas gibi müteakbil cezaların verilmesine imkan sağlanmalıdır. Bu değişiklikleri önleyen Avrupa İnsan Hakları ek protokollerinden ve diğer sözleşmelerden de çekilme kararı alınmalıdır.

6- Anayasanın mümkün olduğu kadar sadeleştirilmesi, güncel gelişme ve ihtiyaçlara göre hem daha hızlı hem de daha kolay olan kanunlar yoluyla ayrıntıların işlenmesi temel görüş olmalıdır. Bu nedenle temel konular dışında kalan ayrıntılar anayasadan çıkarılarak kanunlara aktarılmalıdır.

7- Devlet yapısının adeta bir din veya tarikat tutuculuğuna dönüşen keskin Kemalist ideolojiden rahatlatılması ve Milli birlik ve bütünlüğümüze hanel getirilmeden yapılabilecek diğer kuşatıcı/birleştirici/kaynaştırıcı düzenlemelerden yana olmakla beraber; şu andaki siyasal ve toplumsal iletişimin zayıflığı yanında aşırı gerginliği nedeniyle çok anlamlı ve faydalı bulmadığımdan, daha esnek ve barışçıl bir süreç içinde değerlendirmek üzere ertelenebileceğini düşünüyorum.

8- Milletvekilliği bir meslek değil geçici görevdir! Milletvekilliğinden emekli olup sonra tekrar seçildiğinde bu sefer ayrıca maaş alma garabetine ve israfına son verilmelidir. Milletvekili olduğu sürece makul bir

ücret alınması, görevi bittiği zaman asli mesleği veya göreviyle ilgili gelirine dönmesi, eski milletvekili olmanın bazı konularla ve şahsi ayrıcalıkla sınırlı sosyal haklar şeklinde taltif edilmesi sağlanmalıdır.

Anayasa değişikliğinde yer almasını kesinlikle istemediklerimiz:

1-Siyonist sermayenin sponsorluğu ve tahakkümü altında faaliyet gösteren Dünya Sağlık Örgütü ile Paris İklim Anlaşması gibi mihrakların dayattığı düzenlemeler anayasamıza işlenmesin, mevcut kişisel ve kamusal haklarımızdan geriye dönüş, azaltma, eksiltme ve daraltma olmasın!

2-Vatandaş olarak vücut bütünlüğümüz ve sağlığımız üzerindeki haklarımızda, yetkilerimizde, hem kişisel hem de Velisi-Vasisi olduğumuz aile fertlerimiz ve özellikle çocuklarımız açısından bir eksiltme-daraltma olmasın!

3-Seyahat ve mülkiyet gibi temel haklarımız, tarım ve hayvancılık, ticaret ve girişimcilik gibi faaliyetlerimiz açısından bir eksiltme, daraltma veya alıkoyma gibi yeni kısıtlamalar eklenmesin! Zorunlu haller açıkça tanımlansın ve yargı denetiminden kaçırılan idari karar yolları bulunmasın.

Konuyu ayrıntılarla uzatmak mümkündür ama meramımızı anlatmaya bu kadarının kafi olduğuna inanıyorum. Çözülmesi beklenen yığınla toplumsal sorun ve talepler meclis gündemine bile alınmıyorken, anayasa değişikliğinde bu kadar öncelik ve ısrarın; gündemi karartan ve oyalayan, küresel mihrakların hedeflerine hizmet eden sakıncalı bir yaklaşım olduğunu düşünüyorum, her şeye rağmen Vatanımıza ve Milletimize hayırlara vesile olmasını diliyorum.

EYT Düşmanlığı Her Kabahati örter mi?

Rahmetli Bülent Ecevit Hükümetinin, 1999 yılında Milletın başına bela ettiği 4447 sayılı kanunla ortaya çıkan Emeklilikte Yaşa Takılanlar meselesinde, tarih bir kez daha tekerrür etti! Sayın CB Recep Tayyip Erdoğan hükümetinin 2023 yılında çıkardığı 7438 sayılı kanunla, kendisi de ayrı bir facia olan 5510 sayılı yasaya geçici 95. madde eklenerek, EYT mağdurlarının büyük bir kısmına emeklilik yolu açıldı.

2023 EYT düzenlemesi SGK odaklı sorunları çözmek yerine, kerhen yani istemeyerek yapılan bir günü kurtarma operasyonuydu. Sivil toplum dayanışması açısından neredeyse kemikleşmiş ve giderek siyasallaşan büyük bir sosyal kitlenin; 2019 yerel seçimlerinde sandıktan verdiği acı mesajın farkında olunarak, 2019 yılı Kasım ayında "seçim kaybetsek de ben bu işte yokum" denilen inadı kırıldı ve kısmi rahatlık sağlandı. Aksi halde 2023 genel seçimlerinin kazanılamayacağı çok belli idi. Nitekim seçim sonuçları da bu tabloyu çok net gösterdi.

EYT'nin kendi içindeki mağdurları tam kapsamadan (kısmi ve 5000 primciler), Bağ-Kur tescil ve yüksek prim günü mağduriyetini söz verildiği halde gidermeden, EYT'den daha eski olan çırak ve stajyerlik sigortası sorununu çözmeden, sadece 1 gün fark olsa bile 9 Eylül 1999 sonrası işe girenlerin 17-20 yıl emekliliklerinin ötelenmesinin nedeni, mağdur kitleyi bölüp yönetilebilir parçalara ayırmaktır! SGK mağduriyetlerini tamamen kaldırmak değildir! Tarihin en eski emperyalist yönetim taktiklerinden birisi olan böl-parçala-yönet stratejisinde, İngilizler açık ara uzmandır. Kendisi de Milli Görüş hareketinin bölünmesiyle ortaya çıkan Ak Parti yönetiminin, mağdur kitlelerin siyasal etkinliğini kontrol etmek için bu yöntemi uygulaması etik olmasa da garip değildir!

EYT düzenlemesi, emeklilik haklarına geriye dönük el konulan mağdurlardan özel veya sağlık şartları gereği normal prim günlerini dolduramamış sigortalıların, yaş haddinden kısmi emeklilik haklarını geri vermemiştir. 1999 öncesi emeklilik için yeterli olan 5000 prim gününün aynen uygulanacağını defaatle ilan eden dönemin Çalışma Bakanı ve Ak Parti Meclis Başkan Vekillerine rağmen, kanundaki prim gün sayısı 2002 tarihli kademeli usulde çıkmıştır. Bu iki konuda yanlış yönlendirilen ve umut verilen zaten mağdur olan insanlarımız, eksik primlerini tamamlamak uğruna SGK'ya ödemeler yapmış, borca girmiş, kredi çekmiştir. Ancak günün sonunda hem emekli olamamış hem de borçlanarak ayrıca mağdur edilmiş, şeddeli zulme maruz bırakılmışlardır.

Bağ-Kur tescil mağdurları hiç gündeme dahi alınmamış, prim gün sayısının 9000'den 7200 güne indirilmesi için hem Bakan hem de CB tarafından söz verilmesine rağmen gereken yapılmamıştır. Sayın CB yakın zamandaki bir konuşmasında EYT düzenlemesinden memnuniyetsizliğini ve pişmanlığını tekrar etmiş, sadece Bağ-Kur prim indirim sözünü yinelemekle kalmıştır. Bakanların ve bazı vekillerin EYT düzenlemesine ve EYT mağdurlarına olan kötü duyguları defalarca ortaya konulmuş, SGK tabanlı ve özellikle emeklilere yaşatılan zulme en büyük bahane yapılmıştır. Bu düşüncesiz ve dirayetsiz tavır yüzünden diğer mağdur kesimleri ile EYT'den yararlanan eski mağdurlar arasına kin ve nefret tohumları ekilerek, sosyal fitneye neden olunmuştur!

CB ve kabinesinin EYT mağdurlarına olan düşmanca söylemlerine CB Sayın Erdoğan'ın oğlu Bilal Erdoğan'da katılarak yeni boyutlara taşımış veya yapılan garabete tüy dikmiştir! "EYT büyük bir felaketti, kandırıldık!" diyen Sayın Bilal Erdoğan, bu sözleri ile ne kadar topluma ve sorunlarına uzak kaldığını, babasının aksine ne kadar öngörüsüz ve dirayetsiz bir durumda bulunduğunu göstermiştir! Sayın Bilal Erdoğan ve onun gibi düşünen EYT düşmanlarına bazı konuları sormak isterim!

-Öncelikle EYT mağduriyetini tam olarak biliyor musunuz? "Emeklilikte yaşa takılanların yaş ortalaması 49,9'dur" diyen dönemin Çalışma Bakanı Sayın Vedat Bilgin'mi doğru söylüyor, yoksa "42-45 yaşında emekli oldular" diyen siz mi?

-Babanızın hükümeti ile 2008 yılında çıkarılan 5510 sayılı kanunla Emeklilikte Aylık Bağlanma Oranlarının %28 gibi anormal seviyelere düşürüldüğünü, bağlanan emekli maaşlarının da sadaka gibi

kaldığını, bu maaş hesabından utanan Hükümetin en düşük emekli maaşına seyyanen zam katarak şu anda ancak 12.500 TL'ye çıkardığını, bu maaşla değil bir ailenin tek kişinin bile geçinmesinin mümkün olamayacağını bilmiyor musunuz?

-Gençlerimize Kur Korumalı Korumalı Mevduat Hesabı ile faiz simsarlarına hiç bir karşılığı olmadan hazineden hortumla para akıttığınızı anlattınız mı? Ödediği primlerin hakkı ile emekli maaşı alan EYT mağdurlarını şeytanlaştırırken, faiz simsarlarına neden kör, sağır ve dilsiz kaldınız? Sizi bu konuda kimler kandırdı?

-Hava ulaşımında aktif olmayan Balıkesir Havaalanı gibi ödeme garantili müflis yap işlet projelerden, pandemi sırasında herkes evinde mahpusken bile ödemesi azaltılmayan otoyol ve köprülerden hazineye doğan zararlar, EYT'nin doğal maliyetine göre devde kulak mı? Gençlerimizi bu konularda uyardınız da biz mi duymadık?

-Seçime bağlı geçici bir görev olan Milletvekilliğinden 2 yılda ballı emeklilik ve tekrar seçilince duble maaş saltanatından, 4-5 yerden huzur hakkı alan süper gelirli Bakan yardımcısı ve bürokratlardan, envai çeşit kuruluştan maaş bağlanan Ordu Büyükşehir Belediye Başkanı gibi siyasilere, hiç bir alakası olmadığı halde demir çelik işletmelerine yönetim kurulu üyesi yapılan bakan eskilerinden, birilerine koltuk vermekten öteye gitmeyen işlevsiz ve cisimsiz kalan CB Politika Kurulu üyelerinden rahatsız oldunuz da biz mi bilmiyoruz? İsraf ve haksızlık denilince bunlar da aklınıza geliyor mu?

Maalesef her Türk genci sizin ve Sayın Binali Yıldırım beyin oğlu gibi gemi filoları kuracak kadar şanslı veya nasipli değil! O yüzden kendiniz hak etseniz de burun kıvrıdığınız EYT emekliliği hakkında, bir kısmı emekliliği nasip olamadan vefat etmiş mağdurlar için, haksız ve istihza dolu konuşmalar yapmayınız ve milyonlarca insanın vebalini üstlenmeyiniz! EYT düşmanlığınız her kabahatinizi örtmeye yetmez! Ama milletin gözünden ve gönlünden hızla düşmenize yeter de artar bile!

Gençleri gerçekten düşünüyor ve değer veriyorsanız; meslek liseli ve çırak gençlerimize yaşatılmaya devam edilen ucube yarım sigorta meselesini ve 1 gün farkla dayatılan 17-20 yıl geç emeklilik garabetini acilen çözmek için destek olabilirsiniz! Buyurun efendim, Halep oradaysa arşın burada!...

Devlet Memurlarının Talepleri Nelerdir?

Kısaca “**Toplumsal Beklentiler**” adıyla bilinen ve aslında yıllardır çözülmesi istenen, birçoğu kronikleşmiş talep ve mağduriyetlerimiz var. Ne yazık ki Yüce Meclisimiz tatil yapmaktan, ne kadar faydalı ve gerekli olduğu belirsiz devlet anlaşmalarını (Filistin vatandaşlarının Türkiye’de, Türk Vatandaşlarının Filistin’de ehliyetlerinin geçerli sayılması gibi!) tartışmaktan, toplumsal beklentileri konuşmaya bir türlü fırsat bulamıyor!

Gittikçe kabaran toplumsal beklentileri gruplara ayırarak derlemeye karar verdiğim yazı serisinin ilkinde, Devlet Memurlarının sorun ve taleplerini yazmaya çalışacağım. Ne kadar gayret etsem de mutlaka eksikler de çıkacaktır. Onları da yorumlama eklemeleri dileğiyle değerli okuyucularımın anlayışına bırakıyorum.

Devlet memurları arasında en fazla mağdur edilen grup, Yardımcı Hizmetler Sınıfıdır. Aidat tahsildarı, atama kulisçisi, lüks yaşama özentili sendika ağalarının kendi sözleşme ve belgelerini dahi unutarak mağduriyetlerini sürdürdüğü, kompleksli kamu amirlerinin yönetimde tahakküm şehvetlerini söndürdüğü, bütün kalite kriterlerine aykırı olmasına rağmen ısrarla sürdürüldüğü bir garip sınıftır yardımcı hizmetler. Yardımcı hizmetler sınıfının kaldırılarak mensuplarının eğitimlerine uygun genel idari ve teknik hizmetlere aktarılmasını istiyorlar ve haklılar da! Taşerondan sözleşmeli işçiliğine geçen kardeşlerimizden de düşük maaşları alan, emeklilikte en çok sefil edilenlerden olduklarını da söylemeye gerek yoktur sanırım.

Devlet memurlarının tamamını ilgilendiren büyük bir sorun da emekliliğe yansıtılmayan maaş ve aylık gelir kısımlarıdır. Özellikle geçen yıl kanuna karşı muhalefet edilerek 375. KHK’ya eklenen geçici 40. maddesi ile sadece çalışan memurlara seyyanen zam yapılması tam bir haksızlık, zulüm, ekonomik ve sosyal bir faciadır! Bu garabet yüzünden zincirleme sorunlar çıkmıştır! Emekli memurlar şimdi 14.500 TL olan fark yüzünden sefil olmaktadır. Maaş bağlanma oranlarını yüzde 40 civarına düşüren bu uygulama sonucu artık devlet memurları emekli olmayı asla düşünmemektedir. Kamu kurumları 65 yaşına kadar zorla çalışan, mutsuz ve verimsiz personelle dolmaktadır. Artık devletin yaş ortalaması hızla yükselecektir. Memurlar emekli olmadığı için gençlerimiz de kamuda boş kadro bulup atanamıyorlar. Bu haksız ve vicdansız uyanıklığın millete maliyetini gören yok mu? Memurların maaşlarına çeşitli isimlerle eklenen sabit gelirlerin mutlaka emekliliğe yansıtılması gerekir. Değişken olanlarda ise bir oranlama sistemine geçilmelidir.

Sözleşmeli veya kadrolu memurların, gerek normal kurumlarda, gerekse üniversite ve belediyeler gibi özerk kuruluşlarda en çok maruz kaldığı sıkıntılardan birisi de eş durumu sorunu ve aile birleşimi engelidir. Suiistimal edenlere ağır yaptırım ve önlemler eşliğinde, aile birleşimi kolaylığı sağlanmadığı sürece devletin aile hassasiyeti kağıt üzerinde kalmaktadır. Şu anda çoluk çocuk ayrı şekilde yaşamaya veya artık dayanamayıp boşanmaya zorlanan binlerce memur ailesi bulunmaktadır. Aile dostu politikalar gerçek icraatlar ile gösterilmelidir!

Devlet memurlarının, EYT düzenlemesi sonrası mağdur edildiği diğer bir konu da askerlik ve eğitim borçlanmasıdır. SSK ve Bağ-Kur sigortalıları işe giriş öncesi askerlik için borçlanarak, askerlik kadar süreyi geriye çekebilirken, bu haktan Devlet Memurları SGK'nın keyfi yorumuyla mahrum bırakılmıştır. Diğer dönem astsubaylar sivil okul borçlanmasından yararlanabilirken, 2000-2002 arası dönemlerdeki astsubaylar da tuhaf bir şekilde bu haktan faydalandırılmamıştır. Memurların, askerlik ve sivil eğitim borçlanma sorunları çözümlenmelidir.

Kurumlar arası yatay geçişle kariyer değişikliği imkanı 657 sayılı devlet memurları kanununda yer almasına rağmen, Milli Eğitim Bakanlığının 12 yıl önce yayınladığı bir yönetmelikle bu hakkın kullanımı iptal edilmiştir. Kanuna aykırı düşen bu yönetmelik 12 yıldır yürürlüktedir. Öğretmenlik eğitimi almış ve zaten memur kadrolu liyakatli öğretmenler varken çocuklarımızın öğretmensiz bırakılması, ücretli öğretmenlik vb. geçici çözümlere gidilmesi, iyi niyet ve başarılı yönetim anlayışıyla izah edilemez. Bu sorun giderilerek tekrar ilk atamalarda yüzde 3 oranında memur öğretmenlere yatay geçiş yolu açılmalıdır.

Türkiye'de çalışacak yabancı mimar ve mühendisler için en az asgari ücretin 4 katı maaş ödenme şartı bulunmaktadır. Ne yazık ki bu oran memur kadrosunda çalışan yerli mimar ve mühendislerimiz için çok görülmektedir. Milyonlarca insanın hayatın etkileyen iş ve projelere imza atan memur kadrolu mimar ve mühendislerin, çok düşük maaşlara mahkum edilmesi çok yönlü tehlike ve sıkıntı kaynağıdır. Nitelikli personelin devletten uzaklaşması, yolsuzluk gibi istenmeyen olaylara zemin kurması, kalite ve verimliliğin düşmesi gibi sorunlar sıraya girmektedir. Mimar ve Mühendisler ile yakın grupta sayılan hakim-doktor kadrolu memurlar arasındaki gelir farkı yıllar içinde uçuruma dönmüştür. Bu haksızlıkların giderilmesi gerekir.

3600 ek göstergenin verilmesinde eksik kalan ve vaatler yapıldığı halde unutulmuş lisans mezunu devlet memurları ile emeklilerinin geciken hakları verilmelidir. Aynı şekilde fiilen yöneticilik yetki ve sorumluluklarını üstlenen ama ek gösterge ve ek ödeme gibi konularda düz memur muamelesi yapılan kamu şeflerinin de bozulan ekonomik yapıları düzeltilmelidir.

Bazı bakanlıklarda meslekler arası ayrımcılık açısından anormal derecelerde sorunlar yaşanmaktadır. Örneğin Sağlık Bakanlığındaki yönetim makamlarının yüzde 95'i sadece hekimler tarafından doldurulmuştur. 39 sağlık branşının temsilcileri sayı ve görevlerine uygun hakkaniyetle temsil makamı bulamamaktadır. Bunun adı hegemonyadır. Aynı şekilde Türk Silahlı Kuvvetlerinde de subaylar ve astsubaylar arasındaki ayrımcılıklar göz ardı edilemez boyutlara ulaşmıştır. İnfaz Koruma Memurları fiilen hayati risk taşıyan tehlikeli ve yıpratıcı bir görev yaparken genel idari hizmetler sınıfında tutularak mağdur edilmektedir. Kısacası bakanlıklarda olması beklenen meslekler arası hiyerarşi ve hakkaniyet, yerini ayrımcılık ve zulüm boyutlarına bırakmıştır. Bunların düzeltilmesi istenmektedir.

Kurum yöneticilerinin keyfi tasarrufu ve bazı memurların asli işinden kaçınması sonucu yaşanan bir durum da memurların kendi kadro ve görevinde olmayan işleri yapmasıdır. Bazen zorunluluk nedeni olsa da genelde gönüllü bir görevlendirme olduğu bilinmektedir. Bu yüzden asli işini yapamayan memur ve memur adayları da çoktur. Bakanlıkların bu konuya göz yumması ve desteklemesi nedeniyle sağlık yöneticisi, laborant, optisyen, İİBF mezunları gibi çok sayıda meslek mezunları kendi kadrolarında iş bulmakta zorlanmaktadır. Ayrıca yüksek puanlarla gelerek 4001 kodu kolaylığından yararlanan farklı

meslek mezunları, kapağı devlete atabilmek için yapmayacakları işlere başvurmaktadır. İşe başlayınca yeniden atama için fırsat kollamakta ve ilk imkan bulduğunda bırakıp gitmektedir. Bu kişiler yüzünden işgal ettikleri kadrolar yanmakta, hem kamu kurumu hem de asıl branş mezunları mağdur olmaktadır. Bu tür etik olmayan zararlı memur yöntemlerine karşı tedbir alınmalıdır.

Yakın zamanda FETÖ vb. iltisaklı yöneticilerin kasıtlı işleri, bir kısmı haksız bir kısmı haklı da olsa verilen disiplin cezaları nedeniyle sicili bozulan memurlar da vardır. Çeşitli af ve düzenlemelerin konuşulduğu bugünlerde memurlara sicil affı da beklentiler arasındadır.

Bildiğim ve duyduğum memur sorunları ve beklentileri bunlardır. Meclis ve Hükümetin değerlendirerek çözmesi dileğiyle bilgi ve dikkatinize sunarım.

İklim Dayatmalarını Ne Kadar Biliyoruz?

Paris İklim Anlaşması, iklim yasası, iklim değişikliği bakanlığı, karbon ayak izi gibi ifadeleri ilk duyduğumda, ben de her vatandaş gibi vasat bilgi ve görüşlere sahiptim. Duruşuna değer verdiğim yazar ve tanınır kişilerin yoğun tepkisi ile, hükümetin büyük bir iştahla iklim yasasını ve beraberinde çok sayıda düzenlemeyi gündeme alma çabaları yeterince şüphe ve merak uyandırıcı oldu.

Devlet kurumlarında baş döndürücü bir yapılanma yaşandı. Daha ne olduğu anlaşılmadan Çevre ve Şehircilik Bakanlığına "İklim Değişikliği" de eklendi. İklim Değişikliği Başkanlığında ilk kurulan yapılardan birisi de Karbon Fiyatlandırma Dairesi Başkanlığı oldu! Sanki senaryosu ve oyuncuları çok önceden belirlenmiş ve eğitilmiş gerçek zamanlı "realityshow" içinde hissettik kendimizi!

Bu konuda ileri geri konuşmadan önce kaynak araştırması ve okumalar yapmak istedim. Böylelikle hissettiğim gidişatı gerçeğe en yakın olabilecek şekilde tarifleyebilirdim. Mümkün olduğu kadar kısa ve özet tutarak tespit ve düşüncelerimi sunuyorum.

Okumaktan çabuk sıkılanlar için süper kısa tespitlerim:

1- İklim anlaşmaları ve karbon hezeyanlarının temelinde, dünyanın var oluşunda, su ve hava gibi doğal

kaynakların yaratılmasında hiçbir hakkı ve emeği olmayan muhteris bir güruhun, ısmarlama iklim paranoyalarına dayanarak global kazanç ve varlık kontrolünü sağlama açgözlüğü yatıyor!

2-Geleneksel tarım ve hayvancılık yöntemlerini baskılayarak suni kıtlıklar çıkarmak, gıda kaynaklarını ve dağıtım kanallarını tekelleştirmek istiyorlar!

3-Eşcinsel sapkınlığını kapıdan kovulsa da bacadan giren pislik gibi iklim değişikliği uygulamalarında da zorla sokuyorlar!

4-Geleneksel aile yapısına olan düşmanlıklarını "özellikle kadın" adresli işlemler ile hayata geçirip ailesinden koparılmış, erkeğinden ayırıştırılmış kadınların sayısını tarım ve işletmelerde de artırmayı hedefliyorlar!

5-Hızlı, kaliteli ve ekonomik sağlıklı et kaynağımız olan büyükbaş hayvancılığı bitirmek istiyorlar!

6-Haram kabul edilen yapay et ve böcek gibi alternatif protein kaynaklarına zorluyorlar!

7-Sıfır karbon dayatmasıyla konut ve işletmelerin büyük maliyetlere katlanarak ayak uydurmasını, buna gücü yetemeyen orta kuşak vatandaşların hızla mülk kaybı yaşamasını ve hemen her alanda sahip yerine kiracı modeline dönüşmesini amaçlıyorlar! Yani sinsi bir mülksüzleştirme projesini uyguluyorlar.

8-Deli Dumrul vergisi gibi yoktan ihdas ettikleri, kendilerine ait olmayan havanın kullanımından vatandaşa vergi çıkarıyorlar.

9-Karbon ayak izi veya kotası gibi uygulamalar ile en temel sağlık, seyahat, beslenme ve çalışma gibi haklarımıza kısıtlama getirmeyi hedefliyorlar!

10-Ülkenin temel egemenlik haklarını, ekonomik ve idari bağımsızlığını uluslararası çeteleşmiş örgütlere peşkeş çekmeye doğru gidiyorlar. Pandemi sırasındaki şaibeli davranışları ile öne çıkan, sapkın davranışlı yöneticileri ile meşhur olan Dünya Sağlık Örgütü'nün en büyük finans kaynaklarından birisi olan Bill Gates ve vakıflarının yürüttüğü nüfus karşıtı programları, binlerce ölüme ve sakatlığa yol açan aşı kampanyalarını duymayan kaldı mı?

Aslında yukarıda özetle açıkladığım tespitlerimi 39 resmi belgeyi ilk taramamla çıkarmıştım ve her birini açarak ilerlemek istiyordum ama vazgeçtim. İklim anlaşması, sözleşmesi, protokolü ve yasası gibi dayatmaların ne kadar art niyetli ve şeytani bir plan olduğunu anlatmak için arif olana bir paragraf yeter de artar bile! Siyasi tarafsızlık veya menfaatleri uğruna, gerçeklere gözünü ve gönlünü kapatmış olanlar içinse destanlar yazsak faydası yok!

*"Acknowledging that climate change is a common concern of humankind, Parties should, when taking action to address climate change, respect, promote and consider their respective obligations on human rights, the right to health, the rights of indigenous peoples, local communities, migrants, children, persons with disabilities and people in vulnerable situations and the right to development, as well as **gender equality, empowerment of women** and intergenerational equity," (PARIS AGREEMENT, intro)*

*"İklim değişikliğinin insanlığın ortak kaygısı olduğunu kabul ederek, Taraflar, iklim değişikliğine yönelik eylemde bulunurken insan hakları, sağlık hakkı, yerli halkların, yerel toplulukların, göçmenlerin, çocukların, engellilerin ve savunmasız durumdaki kişilerin hakları ve kalkınma hakkı ile **toplumsal cinsiyet eşitliği, kadınların güçlendirilmesi** ve kuşaklar arası eşitlik konularındaki yükümlülüklerine saygı göstermeli, bunları teşvik etmeli ve dikkate almalıdır." (Paris Anlaşması, giriş)*

Bu paragrafta geçen diğer insani atıflara hiç boşuna bakıp aldanmayın! Onlar asıl zehirlerini sulandırmak ve maskelemek için kullandıkları altı boş riyakar erdem kalıplarıdır!

Sapkınlık ve aile düşmanlığı parolası olan toplumsal cinsiyet eşitliğine atıf ve şart koşulması, Paris Anlaşmasının 3 yerinde geçiyor! Meselenin iklim değişikliği veya sıcaklık olmadığını anlamayacak kadar saf mıyız? Eşcinsellik tavan yapınca, aile diye bir şey kalmayıp herkes hayvanlar gibi güdüsel yaşayınca mı hava sıcaklığı düşecek, atmosfer tamir olacakmış? Güya iklim ve atmosfere bu kadar hassas olan AB ve ABD'nin, Gazze gibi küçücük bir alana katil israil siyonistleri tarafından son bir yılda atılan binlerce ton bomba için en ufak bir itiraz veya önlem aldıklarını duydunuz mu?

İklim anlaşması ve yasası ile peşinden getirilmek istenen anayasa değişikliğinin, milletimizin ve neslimizin hayrına olmadığına kanaatim tamdır! Yüce Allah önce bizlere, sonra başımızdakilere iman ile feraset nasip etsin, siyonist senaryolu bu tuzaklardan cümlemizi muhafaza eylesin! **Amin!...**

Coktan Kaybettiğimiz Bir Cephe: #Pornografi

Erkekler; yaratılışları gereği kadınlara meyyal, şehvetlerine düşkündür. Bu zafiyetleri, aile birliği kurmanın, kadın ve çocukların sorumluluklarını üstlenmenin bir ödülü ve teşvik unsuru olduğu gibi, en büyük kulluk imtihanlarından birisine de dönüşmüştür. Tarih boyu hemen her konumdaki erkeğin karşılaştığı ve zorlandığı, peygamberler gibi korunmuş olanlar hariç, bir çoğunun kaybettiği bir sınav olmuştur. Sonuçta her erkek Hz. Yusuf gibi dirayetli olamıyor. Erkeklerin kadınlara olan zayıflığı devletler arasındaki iletişim ve mücadelenin de etkili bir aracı yapılmıştır. Çin, Rusya, ABD, İsrail, İngiltere, Almanya gibi ülkeler günümüzde de “bal tuzağı” tabir edilen bu taktiği sinsice kullanmaya devam ediyorlar.

“Erkeklerin kalitesi varlıkta, kadınların da yoklukta belli olur!” bilinen bir darb-ı meseldir. Ekonomik varlığı ve sağlığı yeterli olup da Allah korkusu gibi bir derdi bulunmayanların önemli bir kısmı, normal evlilikten kaçınarak zinaya giydirilen sevgili, partner, dost gibi kılıflar ile cinsel tatmine yönelir veya evliliklerine ilave olarak kullanır. Allah korkusu olan zengin erkeklerin de dini nikahlı çoklu evlilikler yaşadığını biliyoruz. Pornografi ile sağlanan veya ulaşılan cinsel tatmin, normal kadın-erkek ilişkisinde katlanılan zorluk ve maliyetler gibi yorucu-yıpratıcı süreçlere girmeden, kestirme olarak hedefe ulaşma hissiyatının karşılanmasıdır. Bu açıdan bakılınca, etkilediği insan sayısı çok daha yüksek ve çeşitli katmanlardadır. Evlenemeyen gençlerden, evliliğinde cinsel tatmine ulaşamayan çiftlere kadar, her kesim için zina öncesi bir kaçış, nefsini köreltme ve ehven-i şer unsuruna dönmüştür.

Pornografiyi giderek daha tehlikeli kılan özellikleri; ucuzluğu, erişim kolaylığı, sapkınlık çizgileri de dahil her senaryoya uygun üretimleri, yüksek kaliteli materyaller ve teknolojiler ile gerçekliğe giderek yaklaşan deneyimleme güçleridir. İnternetin ulaştığı yayın kalitesi ve kapsamı ile pornografinin asıl yayılım mecrasına dönüşmesi de bir gerçektir. TÜİK verilerine göre, 2023 yılında Türkiye’de internete erişim imkanı olan hane oranının yüzde 95,5’e, internet kullanan bireylerin oranının da yüzde 87,1’e yükseldiğini görüyoruz. Bu kullanım oranları pornografik materyallerin yayılma potansiyelini de gösteriyor.

Pornografi sektörü insanları tuzağına çekmek için son derece sinsi ve sistemli çalışıyor. Bir erkeğin günlük yaşantısı içinde bulunabileceği her türlü ortamın pornografi de bir karşılığı gösteriliyor ve gün içinde fanteziler ile beslenmesini, yaşayamadıklarını deneyimleme tatmini ve kolaylığını tuzak şeklinde öne sürüyor. Aile içinde fiilen ensest ilişkinin ilk adımı ve en kolay yolu olarak gösterilen üvey anne, baba, kız ve erkek kardeş ile cinsel birliktelikler en yaygın pornografik senaryolar arasındadır. İş yeri, okul, hastane, yolculuk, tamir ve tedarik gibi hizmet sektörleri dahil her alan için pornografik üretimleri yapıyorlar. Pornografik senaryolardan korunan ve dokunulmayan neredeyse tek unsur Yahudiler ve Hahamlardır. Çünkü global pornografinin patronu ve yayıncısı siyonist yahudilerdir! Hristiyan papaz ve rahibeler, Müslüman kıyafetli kadınlar ve diğer inanışların tamamı için pornografide çirkin karşılıklar üretilmiştir!

Pornografinin en büyük sinsi iş ortakları arasında her türlü melanetin gönüllü temsilcisi ve şeytanın askerliğine soyunan sanatçı-oyuncu tayfası var. Sinemamızdan, fiilen pornografi içinde yer almasa da ima ve bel altı esprileri ile pornografi kültürünü yayan çok sayıda kadın-erkek oyuncular gelip geçti. Aile filmi diye izleyip gülünen filmlerde bile pornografiye atıflardan geçilmiyor. Komedyen geçinenlerin de şu anda en büyük espri sermayesi pornografidir.

Pornografi; ailesiz ve cinsiyetsiz toplumlar kurmanın, evlilik kurumunu yok etmenin, bireysel hazcılık olan hedonizmi yaygınlaştırarak asosyal ve kolay yönetilebilir kişilikler oluşturmanın, dinin ve toplumsal ahlakın kadim surlarını yıkmanın koç başına döndürülen atomdan daha etkili ve yıkıcı bir silahtır. Ne yazık ki Müslüman devletler dahil ülke yönetimlerinin büyük bir kısmı adeta toplumsal bir uyuşturucuya dönen bu zararlı akıma karşı duyarsız ve önlemsiz kalmıştır.

Aile yıkılırsa toplum yıkılır diyoruz! Aile yıkımıyla kalmayıp, her türlü eşcinsel sapkınlıkların ve henüz yaşanmamış kötülüklerin suflesini verircesine, en büyük manevi bozgun aracına dönüşen pornografiye karşı, daha ne kadar kör, sağır ve dilsiz kalacağız?

Pornografi ile mücadele için neler yapmalıyız?

- 1.Aile ve evlilik zararlısı kanunları değiştirerek, evlenmeyi teşvik eden, kolaylayan ve meşru cinsel yaşantı için evliliği merkeze alan politikalar geliştirmeliyiz.
- 2.Evlilikte sağlıklı ve bilinçli cinsel hayat eğitimlerini vermeli, insanların gözünü dışarıya dikecek ihtiyacı

hissetmeden mutlu olabilmeyi öğretmeliyiz.

3.Medyada pornografik referans ve senaryoları önleyen etkili adli ve idari tedbirler almalıyız.

Başka yapılacak şeyler de vardır elbet! Onları da yetkili ve sorumlular düşünüp uygulasin! Değil mi?

Siyonizmle Mücadele Helal Gıdadan Başlar!

Çaresizce izlemek zorunda kaldığımız, faydasızlığımızdan utandığımız, dünyanın en korkunç ve kesintisiz süren katliamlarından birine tanıklık etmenin zilleti altında eziliyoruz! Elliden fazla İslam ülkesinin, iki milyarı aşan Müslüman halkın gözleri önünde, siyonist yahudi zulmünün bütün pislikleri yaşanıyor. Allah'ın lanetlediği, peygamberler katili, hile ve açgözlülüklerinden maymun ve domuzlara dönüştürülmüş aşâğılık bir kavmin, kendi kendisiyle yarışan vahşetlerine şahitlik ediyoruz.

Bebek, sağlıkçı, haberci, görevli ayırmadan herkesi öldürebilen bu soysuzlar güruhuna karşı faydasız kinamalar ve zoraki bazı küçük adımlar dışında etkili olamayan Müslüman tebalı devletlerin, kağıttan kaplan misali acziyeti, Birleşmiş Milletler ve NATO güruhunun katliamcıları arkalayan tutumlarına bakarak, yeni ve etkili oluşumlara yönelmeleri acil şart ve ihtiyaçtır! Devletlerin, çok ağır ve geç gelen hareketlerini bekleyene kadar, halkların kendi dirayetiyle geliştirdiği en etkili mücadele yöntemlerinden birisi de siyonist marka ve destekçilerine karşı ticari boykot olmuştur.

Yahudilerin, finans, teknoloji, bilişim, medikal, gıda, medya gibi temel sektörlerdeki marka ve sermaye baskınlığı bilinen bir gerçektir. Alternatif olarak, milli ve yerli girişimlerin gelişimi desteklenerek, olması gereken dengeler kurulabilir. Yahudi baskınlığını çok abartarak, onların da istediği gibi tanrısal bir güç

vehmedip mücadeleden kaçınmak da, sorunu ciddiye almayarak savsaklamak da Müslümanlara yakışmayan zararlı tavırlardır.

Boycot listelerine baktığımızda önemli bir kesiminin gıda, tekstil ve temizlik alanında temel tüketim markalarının yer aldığını görüyoruz. İşletmelere yönelik boycot alternatifleri çok daha güçlü olabilmesine karşılık, kahrolası üst düzey ticari ilişkilerde din-iman duyarlılığının iyice azaldığını da yaşayarak biliyoruz. Bu çirkinliğin en veciz örneğini, eski Bakan Sn. Nihat Zeybekçi'nin **"Neden İsrail'le ticareti kesemeyiz?"** konulu demecini dehşetle izleyerek öğrenmiştik.

"Her işte bir hayır vardır." prensibince, siyonist markaları boycot hareketini, kesintili ve düzensiz eylemler yerine, daha sağlıklı ve etkili, sürdürülebilir ve üstelik geleceğimiz için de çok hayırlı bir boyuta taşıyabiliriz! Helal Gıda'yı ülke çapında zorunlu ve etkili bir denetim sistemine dönüştürebiliriz! **"İnsan ne yiyorsa odur!"** evrensel bir gerçektir! **"İnsan yediğine bir bakıp düşünsün!"** (Abese, 24) buyuruyor Yüce Rabbimiz! Bedenlerimizden haram gıda ve katkılarını uzaklaştırabilirsek, sağlığımızı, sağlığını ve manevi gücümüzü daha da yükseltebileceğiz demektir.

Helal Gıda denilince akla en çok domuz ve domuz ürünlerine karşı tedbir alınmasının geldiği doğrudur. Nitekim 185 çeşit ürün çıkarılan domuzun girmediği hemen hiç bir yer kalmamıştır! İşlenmiş gıdalardan, kozmetiğe, tekstil ve inşaat malzemelerine kadar her yere yayılmıştır. Domuzla ilgili konuların ayrıntısına fazla girmeden, domuz dahil farklı kaynaklardan haram gıda ve katkı maddelerinin Türk Gıda Kodeksine işlenerek, ucu bitmez bir liste halinde onaylandığını ve maalesef hep birlikte tükettiğimizi söylemek lazım.

2017 yılında yasası çıkarılan ve 2018'de faaliyete geçen HAK (Türkiye Helal Akreditasyon Kurumu) ne yazık ki ölü doğan bir bebek gibi alanında etkisiz ve faydasız bir dostlar bilsin, makamlar dağıtılsın kurumuna dönmüştür. Çünkü HAK yetki ve inisiyatifleri zorunlu değil, gönüllü yapılmıştır. Yani Müslüman Türk halkına gıda, hijyen ve temizlik gibi ürünler satan işletmeler diledikleri gibi mevzuata uygun ama haram kökenli maddelerden imalat yapabilirler! Şayet kendileri isterlerse "Helal Sertifikası" vermeye yetkili bir kuruluştan hizmet satın alarak (bu hizmetin ne kadar sağlıklı ve İslami olduğu da çok şüphelidir! Mesela domuz jelatinli Haribo'ya bile sertifika vermişler!) ambalajlarında kullanıyorlar. HAK'da bu sertifika veren şirketleri onaylayıp sertifikalandırıyor.

HAK'ın Tarım ve Orman Bakanlığına değil de Ticaret Bakanlığına bağlı kurulması da ayrı bir garabettir! Ana grup olan gıdadan adeta kaçırılmış ve şirket oyunlarından ibaret ruhsuz bir yapı gibi gerçek hayattan koparılmış hayalet bir kuruma dönmüştür.

HAK'ın gerçekten işlerlik kazanabilmesi için şu adımlar atılmalıdır:

- 1.Ticaret Bakanlığında alınarak doğrudan Cumhurbaşkanlığına veya Tarım ve Orman Bakanlığına bağlanmalıdır.
- 2.Diyanet ve Tarım Bakanlığı temsilcileri danışma değil doğrudan Yönetim Kurulunda yer almalıdır.
- 3.Türkiye'de imal edilen veya ithal edilen bütün gıdaların Helal Sertifikası alması zorunlu tutulmalıdır.
- 4.Gıda mevzuatı baştan aşağı taranarak domuz veya böcek gibi haram kaynaklı alternatifi olabilen bütün E kodlu vb. katkı maddeleri çıkarılmalı ve helal araştırmasında bunlar da dikkate alınarak karar verilmeli.
- 5.İthal edilen E kodlu veya benzer katkı maddelerinin tamamı için helal araştırması yerinde yapılmalı veya şüpheli hallerde ithalatı yasaklanmalı. Yerli ve helal üretim teşvik edilmeli.

6.İnsana temas eden ayakkabı, tekstil, hijyen, temizlik vb. ürünlerin hepsinde helal sertifikası şart koşulmalıdır.

Boycot edilen siyonist markalara baktığımızda, hemen hepsinin gizli veya açıktan haram maddelere dayalı üretim yaptığını görüyoruz. O yüzden helal sertifikasyon şartı hem bu katil destekçilerine ağır darbe vuracak, hem de nesillerimizin sağlığını ve maneviyatını güçlendirecektir. İHA ve SİHA'larımız için yerli motor ve ekipmanın önemi ve gerekliliği ne ise, insanlarımız için yerli ve helal katkı maddelerinden imal edilen gıdalar odur! Belki de daha kıymetlidir!

O yüzden **siyonizmle mücadele helal gıdadan başlar** diyoruz! Gelin hep birlikte Hükümetimize tatlı baskı kuralım! Zaten HAK kurumu var! Yapılacak tek şey yönetmelik vb. kanun altı mevzuatı güncellemek, helal iradesini icraatın temel felsefesi yapmaktır! Kaybedilecek vaktimiz, neslimiz ve sağlığımız yoktur! Eşcinsel sapkınlıklarının dahi helal gıdayla doğrudan ilişkisi vardır! Öyleyse hemen harekete geçmeliyiz! Şimdi değilse ne zaman?